

Mintsterium, der har overfædet sin Bevilling, 84,000 Rb. mere end paaregnet, hvilket er foranlediget ved, at Toderpriserne have været betydelig højere end dem, som vare lagte til Grund for Calculen i Finantsloven. Hvad de øvrige Udgifter angaaer, fremtræder der paa Udenrigsministeriet en Besparelse af 17,500 Rb., paa Jernbaneudgifterne under Indenrigsministeriet af 260,000 Rb. og paa Indenrigsministeriets øvrige Udgifter af 43,500 Rb.; paa Justitsministeriet er en Besparelse af 30,000 Rb., paa Cultusministeriet af 500 Rb., paa Marineministeriet en Besparelse af 80,000 Rb., paa Finantsministeriet af 400 Rb. og paa de andre og overordentlige Udgifter af 32,000 Rb. — Naar jeg nu sammenligner den saaledes fremkomne Udgift — stedsse med Indbegreb af Tillægsbevillingsloven — nemlig 22,951,704 Rb., med den fremkomne Indtægt af 21,950,759 Rb., saa vil man see, at Udgiften er 1 Million større end Indtægten, og denne Million er selvfølgelig tagen af Kassebeholdningen, saaledes, at denne den 31de Marts 1870 fremtræder med en Størrelse af 4,021,016 Rb., medens den ved Finantsaarets Begyndelse var 1 Million større. Jeg troer, at de ærede Medlemmer heraf ville kunne danne sig et Begreb om den hele finantsielle Bevægelse i forrige Finantsaar.

Med Hensyn til den anden Genstilling, som det ærede Medlem gjorde, nemlig om at levere en samlet Oversigt for flere Aar, da er jeg naturligvis ikke istand til at fremkomme med en saadan i et mundtligt Foredrag, ligesom der heller ikke har været Tid for mig, til at tilvejebringe en saadan. Jeg tilstaaer imidlertid, at jeg ikke ganske forstaaer, hvad det er, det ærede Medlem ønsker. Han henviser til en Meddelelse, som tidligere er fremkommen ifølge et herfra udtalt Ønske, og som gik fra 1858 til 1864. Dette Ønske har jeg taget mig saa meget ad notam, at det er min Hensigt jevnlig — jeg har tænkt mig for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen — at lade saadanne Oversigter fremkomme, og jeg beder ærede Medlemmer om at betragte det som en saadan Oversigt, der foreligger bearbejdet af det statistiske Bureau, og som ifjor

blev forelagt det høie Thing, og som navnlig af det ærede Medlem blev modtagen med Anerkjendelse. Denne Bearbejdelse fremkom gennem en Conference med Statsbogholderiet, og den tør altsaa med Undtagelse af den Feil, som er indloben med Hensyn til Dpgjørelsen af Beholdningen, ansees for paalidelig, om end maaskee ikke saa fuldstændig, som mange ærede Medlemmer kunde ønske. Det samme ærede Medlem, som jeg her har henvendt mig til, alluderede imidlertid til en Ytring fra en æret Landssthingsmand fra Odense; men i saa Henseende maa jeg rigtigst sige, at jeg troer, at en Dpgjørelse i det Omfang, som han antydede, ikke lader sig udføre, og ialfald ikke vil være til nogen virkelig Fordeel. Skøndt jeg, som sagt, ikke finder, at man med Rimelighed kan forlange, at jeg skal gaae ind paa i et mundtligt Foredrag at belyse et længere Tidsrum — hvad jeg navnlig ikke vil kunne gøre nu, fordi jeg endnu mangler lidt af det Materiale, som jeg skal benytte — kan det dog maaskee netop i det nuværende Dieblisk være særlig Grund for mig til noget at corrigere forfjellige Momenter, som jeg i Folkethinget under Finantslovens Behandling tillod mig at give med Hensyn til en Bedømmelse af vor finantsielle Stillning i de sidste 5—6 Aar fra 1865, hvortil jeg nu seer mig istand, fordi det dengang indeværende Finantsaar nu fremtræder med større Klarhed. Medens jeg i Folkethinget opgav Tilbagegangen i Tiden fra den 1ste April 1865 til 31de Marts 1870 til 1,588,000 Rb., seer jeg mig nu istand til at berigtige dette derhen, at Tilbagegangen ikke kan beregnes større end 1,428,353 Rb.; men vel at mærke have vi i den Tid bygget for 14 Millioner Rb. Jernbaner, og disse ere af mig i denne Calcul medtagne med Halvdelen af Anlægssummen, altsaa som givende en Rente af 2 pCt. Dersom man tør hengive sig til den Tanke, at Jernbanerne om ikke altfor lang Tid ville vise sig at give mere end 2 pCt. deels til Forrentning af Anlægssummen og deels til Refundering af de Rente-tilskud, som nu maae gives, saa vil man kunne betragte det ontrent, som man vil, enten som en Tilbagegang eller som en Fremgang. Det er jo vist, at naar man kommer saa vidt, at